

L'art d'endurir i decorar, valent-se del foc, objectes diversos d'argila o de pastes terroses pren la denominació general de *Ceràmica*. Són varies les denominacions amb la que se la coneix: Majòlica, pisa, porcellana, faenza, gres, i cadascuna d'aquestes denominacions al·ludeix a una espècie d'ella, segons la pasta emprada per a la seva producció i també segons l'origen o procedència de la seva tècnica; la paraula *Ceràmica* comprèn totes les seves varietats. Aquesta paraula, acceptada i en us en tot el món, té el seu origen en la veu grega *Keramos*, a la que l'escultor francès Philippe Magnier assigna la significació antiga de banyes d'animals ovins i bovins, que van servir primitivament de gots per beure, i la identifica amb la veu llatina *figulinus* amb la que es designa els gots. No obstant, Pierre-Charles Van der Stappen no va donar la mateixa etimologia que Magnier a la paraula grega *Keramos*, sinó que segons ell, era així anomenada la terra apropiada per a la fabricació de gots, encara que no es pot negar que el més remot origen pot procedir de *Keras*, banya, i d'aquesta *Keramos*, i d'ambdues *Ceràmica* en canviar la K amb la C. El *Ceràmico* era el raval d'Atenes on estaven situades les fàbriques dels seus famosos vasos. Got és la paraula amb la que generalment es designa tota la varietat de recipients, sense importar la forma o mida, i dins de la denominació general prenen noms diferents segons la seva forma i ús a què se'ls destina.

La primera ceràmica pintada apareix a la cultura micènic-cretenca i la de Susa, si bé ja a la prehistòria egípcia es devia conèixer de forma rudimentària. De totes elles és la de Susa la més perfecta i la que presenta estilitzacions més atrevides i més ben aconseguides. La mitologia grega va atribuir la fundació de Susa al rei Memnón d'Etiòpia, un personatge que apareix al relat èpic de la guerra de Troia, la *Ilíada* d'Homer. L'anomenat vas de Susa és una de les nombroses ofrenes trobades a les tombes dels jaciments neolítics de l'Obeid, i formen part, juntament amb altres objectes de metall, dels aixovars de les persones de més llinatge. Aquesta obra de ceràmica es conserva en l'actualitat al Museu del Louvre de París i es va modelar i pintar entre l'any 4.000 i 3.550 a.C.

Es pot considerar un prodigi que un material tant fràgil com la ceràmica hagi arribat fins als nostres dies resistint el pas del temps i conservant en excel·lent estat tota la decoració pictòrica.

“Dama de Nit” presenta a **María de Cervelló Bofill** ceramista i de convidada **Genny Murià** escultora, ceramista i artista polifacètica. Matadepera Ràdio dimecres 3 i 10 de desembre les 10 de la nit.

Tot escoltant Mesopotàmia Simfonia n.2 de Fazıl Say

<https://www.youtube.com/watch?v=fjIO5u1nNcM>

Vas de Susa

cristina ballbè

Presidenta de “dama matadepera”.